

[Sigsgaard.]

Kildeskatten er før noget andet en opkrævningsmetode.

At der så i lovforslaget er indeholdt en række andre ændringer — f. eks. er der tale om en vis forenkling i fradragsjunglen — er jo en anden sag og vedrører i hvert fald kun til en vis grad selve opkrævningsmåden. Dansk skattelovgivning er efterhånden blevet et næsten uigennemtrængeligt vildnis af udviklede regler. Vi har bl. a. et helt hav af fradrag, som er gennemført for bl. a. at tækkes snart den ene, snart den anden gruppe vælgere. Men mon det ikke efterhånden er ved at gå op for mange, at alle disse fradrag er af det onde? De gavner kun én gruppe, nemlig skattesnyderne. Jo flere fradrag der indføres, jo mere arbejde får ligningsmyndighederne med at kontrollere dem, og jo mindre tid bliver der til at gennemføre en effektiv ligning og til at afsløre snyderiet.

Den forenkling, vi har mest brug for, er afskaffelse af skattefradragsreglen. Den er indført ved et tilfælde, og den gavner ikke befolkningens flertal. Den almindelige lønmodtager skal huske på, at når han kan trække en betalt skat på nogle få tusind kroner fra, kan den store skatteyder trække 10 eller 20 gange så meget fra. Der er ikke mange af vore nabolande, hvor folk med store indtægter slipper så billigt fra skatten, som de gør i Danmark; det skyldes først og fremmest skattefradragsreglen, som jo i praksis betyder, at de mindre indtægter rammes for hårdt i forhold til de større indtægter. Det er i den almindelige skatteydere interesse at få skattefradragsreglen afskaffet, så det kan derfor nok undre, at socialdemokratiet nu går imod sine vælgeres interesse og vil bevare fradragsreglen.

Også i kildeskatteforslaget er reglen indbygget og gør det hele mere indviklet end det behøvede at være. Det betyder bl. a., at indtægtsstigninger over en vis grænse beskattes overraskende og også urimeligt hårdt; mange vil få nogle slemme chok, når slutskatten skal betales. Lad os derfor få skattefradragsreglen væk hurtigst muligt, og lad det være sagt klart, at bevarer vi den regel, forhindrer vi en effektiv beskatning af de høje indtægter til skade for folk med jævne indtægter.

Nu siger det ærede medlem hr. Peter Nielsen, at man fra regeringens side ikke

har villet foreslå skattefradragsreglen afskaffet, fordi man ikke regnede med, at der var flertal for den. Jeg gætter på, at der er lige nøjagtigt det samme flertal eller manglende flertal for at afskaffe skattefradragsreglen, som der er for at gennemføre kildeskatten. Alligevel fremsætter man altså forslag om kildeskatten. Hvad er da den logiske forklaring på, at man ikke tager skridtet fuldt ud og samtidig foreslår afskaffelse af skattefradragsreglen?

En af de alvorligste indvendinger mod kildeskatten er jo, at man mener, at administrationsudgifterne bliver for store. Jeg er enig i, at staten skal administrere så billigt som muligt, og jeg håber, at den højtærede finansminister over for det udvalg, der kommer, nærmere kan gøre rede for, hvordan administrationsudgifterne vil arte sig. Men det skal dog siges, at man kan ikke først være med til at gøre skattelovgivningen svær at administrere ved at forlange undtagelsesregler både her og dér og fradrag for dit og fradrag for dat og så bagefter komme og kritisere administrationsudgifterne. Lad os bl. a. få klart at vide, hvad der kunne spares ved at afskaffe skattefradragsretten, og lad os få lige så klart at vide, om den højtærede minister tror, at kildeskatten overhovedet kan fungere fornuftigt, hvis vi ikke afskaffer den fradragsregel.

I et par dagbladskronikker har universitetslektor Thorlund Jepsen påvist, at vi i dag kun beskatter under halvdelen af de beskatningsbare indtægter. Efter det foreliggende forslag vil beskatningsgrundlaget blive endnu mindre. Det forhold synes jeg udvalget bør se meget nøje på, for hvad betyder det nemlig? Naturligvis betyder det først og fremmest, at statens indtægt gennem de direkte skatter bliver mindre. Der bliver altså med andre ord tale om et provenutab, der så igen, da staten jo skal bruge pengene, kan medføre, at forbrugsskatterne forhøjes, og højere forbrugsskatter er jo som bekendt eller har hidtil været til gunst for de store skatteydere, men til ugunst for de mindre. Noget kunne tyde på, at provenutabet vil komme helt op i nærheden af en milliard kroner alt i alt, men måske kan den højtærede minister give os et mere præcist tal.

Til lovforslaget er der udarbejdet nogle